

ZUŠ Řevnice

Hudebně taneční
revue 2015

Rozhovor
s MgA. Ivanou
Junkovou

Notační program
Sibelius

Milí čtenáři,

nastal čas jarních radovánek. Přemýšlím o jaru, o mláďatech, které k jaru patří, a dostávám se v myšlenkách vlastně úplně jinam. Vždyť před sebou máme také jedno mládě. Narodilo se v září 2014 a už dávno není holátko. Mění se, vyvíjí. Sami cítíme, jak z šestnáctistránkového časopisu vznikl časopis o 44 stranách! Vznikaly jisté pravidelnosti a zvyky. Například na obálce se na nás usmívá paní ředitelka či pan ředitel. Hned každý ví, že právě s nimi najde uvnitř rozhovor a představení jejich školy. Setkáváme se zde s tvářemi slavnými i neznámými. Zvykli jsme si, že se každá škola představuje trošku jinak, každá má něco svého, co nás ohromí, překvapí a může i inspirovat. Zvykli jsme si na časopis plný příspěvků a pozvánek na akce. Pravidelné kalendárium, které nám připomíná výročí slavných osobností uměleckého světa. Stránky pro odpočinek, jako je luštění a minikvíz. Nebo náš pravidelný úvodník :-) Spousta nových takzvaných seriálů. Začali jsme krásným článkem o tom, co bychom měli vědět, uvažuje-li naše dítě o hře na bicí nástroje. V každém čísle budeme představovat různé hudební nástroje, obory a předměty, a to nejen rodičům, ale i kolegům a kamarádům, kteří můžou porovnávat a dozvědět se něco nového o jiných oborech. Aby toho nebylo málo, máme ještě něco, co je pravidelné a provází Vás každým číslem. Jsou to naše paní redaktorky, náš tým v redakci. Jakkpak jste vlastně spokojeni s námi? S naší prací, s časopisem?

A víte co? Řekněte nám, co si myslíte o nás, o článcích, o časopise proZUŠ. Co se Vám líbí, co Vás zajímá, co naopak nebaví? Slibuji, že budeme pozorně naslouchat a Vaše reakce otiskneme upřímně, jak budou přicházet. Neupravené a Vaše :-)

Jsem zvědavá na Vaše postřehy a názory. Neboť i ze špatných reakcí se člověk může poučit. Těším se i bojím, ale zvědavost vyhrává. Stačí odpovědět na e-mail, kterým vám přišel tento časopis, nebo napsat na redakce@prozus.cz.

Vaše zvědavá redaktorka
Šárka Procházková

Obsah

4 ZUŠ Řevnice

7 Rozhovor s MgA. Ivanou Junkovou

13 Chcete své dítě přihlásit na housle, violu, violoncello nebo kontrabas?

20 Hudebně taneční revue 2015

23 Notační program Sibelius čili noty na počítači – úvod

26 Setkání ředitelů ZUŠ Královéhradeckého a Pardubického Kraje

27 Projekt na podporu základních uměleckých škol proZUŠ

29 Nové evropské talenty Vaši Příhody

31 Kalendárium

34 Luštění

35 Minikvíz

ZUŠ Řevnice

Tradice dnešní Základní umělecké školy Řevnice se datuje od roku 1954. Tehdy vznikla v Řevnicích jedna pobočná třída Hudební školy v Berouně. Později se jako pobočka stala lidovou školou umění a rozšířila se o výtvarný, taneční a literárně-dramatický obor.

Budova ZUŠ Řevnice

Od roku 1974 byla Lidová škola umění Řevnice samostatnou školou s odloučeným pracovištěm v Mníšku pod Brdy. Právní subjektivitu získala již jako Základní umělecká škola Řevnice od roku 2003, kdy se stala příspěvkovou organizací města.

Školu jsem převzala v roce 2007 ve velice zajímavém stavu. Nebylo toho mnoho, na čem by se dalo stavět, a to se nakonec ukázalo jako zcela pozitivní. Dali jsme se do práce a začali budovat. Naše škola vyučuje ve všech čtyřech oborech, od roku 2011 vedeme doplňkovou činnost, vydáváme školní časopis **Tamtamy**, připravujeme kurzy pro dospělé, pořádáme cesty za hudbou a uměním pro naše žáky, organizujeme **MIX festival**, regionální výtvarnou soutěž, výstavy, plenéry, tábory a další. Máme hudební a taneční folklórní soubor **Kvítko**,

Folklórní soubor Kvítko

kapelu **LES** (Laskavé experimentální studio), instrumentální soubor **Gaudium** a pěvecký sbor, který si zatím pracovně, na přání dětí, říká **Žabičky**. Zaznamenali jsme i řadu významných úspěchů. Naši žáci prezentovali naši školu

v řadě mezinárodních soutěží a neztratili se. Práce žáků výtvarného oboru byly vystaveny v Londýně, Honkongu či Mexiku. Výtvarníci bodovali i na Mezinárodní dětské výtvarné výstavě v Lidicích. Vysokou úroveň opakovaně potvrzuje i hudební oddělení. V minulém školním roce se jeho žáci umísťovali na předních místech všech soutěží, kterých se zúčastnili, a také letošní rok začal velmi slibně. Škola získala již dvakrát ocenění v soutěži Tanečního centra Praha **Taneční učitel roku**. Vytvořit a vést fungující vzdělávací a kulturní instituci není jednoduché. Kvalita školy je založena na dobře zpracovaném vzdělávacím programu, zajímavé nabídce oborů, příjemném zázemí pro žáky a hlavně spokojených učitelích, kteří mají rádi svoji práci. Všemi silami se soustředíme na hlavní činnost školy, ale také si zakládáme na vztahu ke kultuře při veškeré vedlejší činnosti, která stejně vždy souvisí s tou hlavní, vzdělávací. Jednou takovou vedlejší aktivitou je naše nová galerie – **Sklad Galerie_13**. Je to taková provizorní „klubovna“, kde se věnujeme různým kulturním aktivitám. První akcí byla absolventská výstava našich žáků. Následovala velká výstava absolventů vysoké školy, promítali jsme zde filmy, uspořádali Bleší trh a proběhla zde i řada hudebních vystoupení. Prostor vznikl ve starém nákladovém skladu. Budova dříve sloužila jako překladiště materiálu na nádraží a říkalo se jí magacín. Prostor byl léta

Rodiče při vyklízení Skladu Galerie_13

opuštěn a značně zanedbán. Za pomoci nadšených rodičů a fanoušků školy jsme prostor vyklidili a znovu oživilí a doufáme, že i zachránili před zbouráním. Jde o krásnou dřevěnou stavbu, která měla ustoupit dalším parkovacím místům u nádraží.

Vše začalo v roce 2013 na konci školního roku. Vznikl nápad ve starém skladu připravit výstavu našich prvních absolventů prvního stupně výtvarného oboru. Na realizaci plánu jsme měli pouze tři týdny. Spolu s rodiči nás bylo asi 13 a jednu deštivou sobotu jsme se do toho pustili. Bylo to neuvěřitelné, ve skladu se hromadil odpad nejružnějšího charakteru více než dvacet let. Město Řevnice nám dalo k dispozici kontejnery, kterých jsme naplnili celkem 6. Poté jsme začali likvidovat onen dvacetiletý prach. Výsledek stál opravdu za tu námahu. Výstava splnila očekávání a každý, kdo ji navštívil, byl prostorem okouzlen.

Při té příležitosti jsme nazvali naši výstavní klubovnu **Sklad Galerie_13** a pokračovali jsme celé dva roky v různých kulturních aktivitách, abychom přesvědčili vedení města, že je toto místo důležité a že je potřeba je zachovat.

MgA. Ivana Junková
ředitelka ZUŠ Řevnice

Pohled do Absolventské výstavy

Rozhovor s MgA. Ivanou Junkovou ředitelkou ZUŠ Řevnice

Paní ředitelko, do ZUŠ Řevnice jste nastoupila před 8 lety a podařilo se Vám udělat opravdu kus práce. Vaše škola je čtyřborová s 350 žáky. Řeknete mi, máte na vaší škole třeba nějaký netradiční předmět nebo něco, čím byste se rádi pochlubili?

Například máme své filmové studio. Součástí výuky výtvarného oboru jsou média a žáci od třetích ročníků se zde setkávají s animací, počítačovou grafikou. Pracují v různých programech, které pak mohou využít ve výtvarné tvorbě. V dnešní době je již počítač nedílnou součástí vzdělání. Hlavní náplní filmového studia je filmová tvorba, která zatím není součástí vzdělávacího programu a vedeme ji v doplňkové činnosti, protože škola nemá dostatečnou kapacitu žáků. Vznikají zde krátké filmy široce tematicky zaměřené, filmové koláže a videoklipy, ploškové animace a mnoho dalšího. V minulém roce vznikl spot o naší škole k 60. výročí. Studio mohou využívat i hudební obory, například ke skládání hudby. Za krátkou dobu fungování filmového studia jsme pod vedením vynikajících pedagogů získali i řadu ocenění. Pro inspiraci jsme si zajeli do Plzně na filmový festival Animánii, kde se žáci během tří dnů účastnili zajímavých dílen.

Studenti filmové tvorby při práci

Čím bych se ještě ráda pochlubila, je nákup klavírního koncertního křídla. Každý ředitel ví, jak těžké je zajistit finanční prostředky, a proto si velice považujeme, že se nám podařilo s pomocí zřizovatele takový nákup uskutečnit.

Každá škola pořádá nějakou větší kulturní akci. Pořádáte něco většího i vy?

Divadlo: Takové normální ráno

Zaměřujeme se v podstatě na ty skoro nejmladší umělce. Jako hosty a inspiraci pro naše žáky zveme studenty hudebních a tanečních konzervatoří i profesionály, kteří mají naši školu rádi. Například ty, kteří žijí v našem městě a okolí, nebo učitele školy a jejich přátele. Akci realizujeme na konci školního roku před budovou školy pro širokou veřejnost. Je to pro nás událost roku, kde prezentujeme to nejlepší, co se žáci naučili. V celé budově školy probíhá výstava žákovských prací, pouštíme filmové projekce. Po celé škole se něco děje, je to takový den otevřených dveří. V loňském roce jsme zapojili i maminky, které napekly dobroty pro ZUŠku, žákovská tajná komise pak vybrala nejlepší dobrotu.

Povíte nám prosím něco o akci vaší školy pro veřejnost ENTER Řevnice? Co si pod tímto názvem máme představit?

V minulém roce škola realizovala projekt výmalby podchodu pod nádražím v Řevnicích. Jednalo se o celoroční práci studentů 1. ročníků druhého stupně, kde se snažili popasovat se s tak náročným úkolem. Nakonec vzniklo pět návrhů, které obsahovaly textové shrnutí, kresby,

vizualizace a model, ze kterých odborná porota vybrala jeden. Porota měla těžký úkol, protože všechny návrhy byly na dost vysoké úrovni. Do realizace se pustila celá škola včetně rodičů a během týdne bylo vše hotovo. Široká i odborná veřejnost hodnotila náš výstup kladně a s nadšením. Je pravdou, že jsme si oddechli, návrh a realizaci se podařilo propojit (někdy se může stát, že výsledek není to, co návrh), a tak se můžeme pochlubit i takto rozsáhlou prací pro veřejný prostor.

Enter – realizace na veřejném prostoru

Slyšela jsem, že pořádáte Letní filmovou a taneční školu. Mohla byste mi o tom něco říct?

Jedná se o týdenní pobyt žáků naší školy (případně jejich kamarádů, kteří mají nějakou, třeba i malou, výtvarnou a taneční zkušenost). Je to takové intenzivní tvůrčí setkání v prázdninovém čase. Postup je klasický – výběr tématu, scénář, rozkreslení scénáře (storyboard) a pak se již pracuje. Podklady, materiál k filmům, se vytvářejí nejen studiově (dle scénáře), ale pracuje se i v exteriéru. Školu vedou naši učitelé (kteří jsou sami profesionálními umělci) a hosté (ti se specializují na efekty, hudební vstupy). V tanci je to stejné – téma, vybrat hudbu, vytvořit choreografii a pak již jen trénovat. Během týdenního programu jsou děti seznamovány s dalšími zajímavostmi, které se oboru týkají. Nejoblíbenější je promítání archivních filmů.

Foto z videoklipu písně Barbie

Závěrem je prezentace (promítání) filmů, které děti vytvořily, pro rodiče a veřejnost, spolu s tanečním vystoupením. Letos chceme školu rozšířit ještě o bicí nástroje.

To zní zajímavě. Slyšela jsem také o dětském táboře pořádaném vaší školou. Nepletu si ho s Letní filmovou a taneční školou?

Nepletete, pořádáme Letní tematický tábor. Letos už počtvrté pojedeme s našimi žáčky na tábor, na kterém putujeme historií. Navštívili jsme pravěk, Egypt (ale byli jsme už i v budoucnosti) a letos se vydáme do Číny. Kreativě se na táboře meze nekladou. Rozdělíme se do skupinek, kde vytváříme obrazy, dobový oděv, šperky, film a nějakou plastiku. Také se věnujeme tanci. Divadelní ztvárnění doby a napsání scénáře je na jeden týden opravdu hodně práce. Tábor je vlastně takové malé soustředění, ale protože děti nechtějí o nic přijít a chtějí si všechno vyzkoušet, tak se stejně skupiny střídají ve všech činnostech.

Smrt 12 Egyptanů – Tábor Pecka 2014

Vaše činnost pro děti je velice pestrá. Líbí se mi, že jste s nimi i o prázdninách. Je to důležité, protože se tak krásně navazují přátelství a děti se potom ve škole na chodbách jen nemíjejí, ale navzájem spolu kamarádí i děti z různých oborů. Řekněte mi, podnikáte ještě něco i pro dospělé a pro veřejnost?

Základní umělecké školství se věnuje převážně vzdělávání žáků do 18 let, ale neměli bychom zapomínat ani na dospělé, kteří mají také tvůrčího ducha a chtějí se mu věnovat. Kurzy pro dospělé jsou motivací pro rodiče, aby si vyzkoušeli, co dělají jejich děti. Vedeme kurzy kresby, malby a sochařství.

Sochařství se nevyučuje všude, je to náročnější umělecká disciplína, na kterou je potřeba hodně trpělivosti, času a fyzických sil. V letošním roce chceme otevřít týdenní dílnu sochařství pro pedagogy výtvarných

oborů základních uměleckých škol. Plánujeme také vyjet na plenér, kam vezmeme rodiče a žáky (děti). Plenér ve výtvarném umění znamená malování krajiny. Malování v plenéru zažívalo největší rozkvět v 19. a 20. století. Rozvinuli je jak realističtí, tak impresionističtí krajináři (z českých malířů například Julius Mařák a Antonín Slavíček). My se vydáme po jejich stopách krajinou, kde budeme malovat akvarel či olejomalbu, dle volby techniky autora.

Studentka na plenéru – Mikulov

Vaše kurzy jsou velmi rozmanité. Mě osobně nejvíce zaujal kurz sochařství. Zajímalo by mě, co bych dokázala vytvořit. Ale zpět k dětem. Víím, že jsou Vaši žáci šikovní. Pochlubíte se některými úspěchy?

I když jako podstatné kritérium úspěchu ani jako hlavní cíl práce s dětmi nepovažuji výhru v soutěžích, jistě je potěšující vidět výsledek naší práce oceněný někým jiným. Získali jsme řadu prestižních ocenění na mezinárodním poli. A to ve výtvarné a hudební oblasti.

Marina Stropková vystavovala v Tate Modern Gallery svou malbu, kdy vyhrála v soutěži vyhlášenou Unilever International Schools Art Project i třídní vzdělávací pobyt v Londýně a mohla se tak na své vystavené dílo osobně podívat. Vidět také ostatní práce a jejich autory. Setkalo se tam 15 dětí z celého světa. **Magda Routová** je loňskou vítězkou v ústředním kole ve hře

Marina Stropková před svým dílem v Londýně

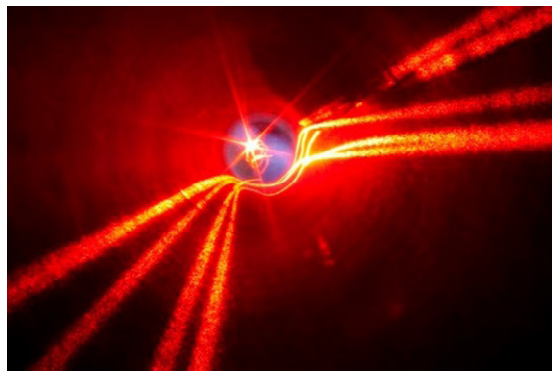
na housle a i v mezinárodních soutěžích je vždy vysoce oceňovanou interpretkou. Dále **Josef Maxmilián Junek** vyhrál Grand Price v mezinárodní fotografické soutěži „International Student's Visual Arts Contest-cum-Exhibition of Hong Kong – Photography 2011“, která byla spolupořádána hongkongským ministerstvem školství, ministerstvem kultury a jednou z největších místních charitativních organizací Po Leung Kuk. Cenu si jel v doprovodu rodičů přebrat osobně. Ve výčtu ocenění bych mohla pokračovat, ale uvádím zde jen ta nejvýznamnější. Největším úspěchem pro mě je vidět, jak žáci pod rukama učitelů „rostou“, jaký udělali pokrok a jejich tvůrčí nadšení.

Magda Routová

Josef Maxmilián Junek přebírá cenu od náměstkyně ministra školství Catherine K. K. Chan (Hong Kong) za svou fotografii

Vážená paní ředitelko, zakončila jste náš rozhovor velmi krásnou myšlenkou. Děkuji za Váš čas, nadšení, s jakým pracujete, a milý přístup. Děkuji, že jste se s námi podělila o svoje zkušenosti a dovozte mi popřát, aby se Vám i nadále dařilo a abyste ve škole zažívali ten pocit nadšení a štěstí co nejčastěji.

Šárka Procházková

Chcete své dítě přihlásit na housle, violu, violoncello nebo kontrabas?

V minulém čísle jste se mohli seznámit s hrou na bicí nástroje, dovolím si navázat a pokračovat v sérii článků pro rodiče o výběru studijního zaměření pro své děti. A možná bude užitečnou informací i pro kolegy učitele a impulsem pro napsání článku o jejich nástroji či oboru.

Josef Špaček, koncertní mistr České filharmonie a laureát mnoha soutěží

Jsem houslista, kdo je víc?

Není tak dávno doba, kdy každý, ať chtěl či ne, dostal do vínku hudební vzdělání, učil se hrát na housle nebo „chodil do klavíru“. Všechny děti uměly zpívat, navštěvovaly koncerty..., dnes sedí doma u Facebooku a neumí ze sebe vydat ani

hlásku. A někde mezi tím se nachází rodič, který nechce své dítě nutit, jak se to stalo jemu, ale dopřát dítěti poznat velký, zábavný svět hudby, aby v záplavě všech smart vychytávek nezhlouplo. Hudba pomáhá rozvíjet inteligenci dítěte tím spíše, když ji dítě samo tvoří, proto je Vaše rozhodnutí správné. Housle zná každý, uplatnění houslisty je široké. Vezměte si obsazení jakéhokoliv orchestru, komorního seskupení, cimbálovky. Koho je tam nejvíc? Houslistů. Potkáte je na každém kroku s futrálem v ruce nebo na zádech. I učitelů na housle bude na vaší škole zřejmě víc, zatímco na ostatní nástroje (vyjma klavíru, přiznávám) jen jeden. Housle si vezmete všude s sebou, doma nezaberou téměř žádné místo (oproti klavíru). Takže housle jsou vlastně ideální nástroj pro Vaše dítě, nebo ne? :-)

Housle se smyčci v pouzdře

Pavel Šporcl

Léta dřiny a odříkání

Myslíte si, že Váš chlapec bude za rok hrát jako Paganini, Šporcl nebo Hudeček? Jde to pěkně ztuhla. To přijde žáček do první hodiny klavíru, dotkne se prstíkem klávesy a ono to hraje a dá se to hned poslouchat. Jenže na housle ne. Než líbivé tóny čekejte v prvních hodinách spíše kvílení, skřípání a „tahání

kočky za ocas“. Ano, připravuji Vás na nejhorsí. Proto taky Poláci říkají houslím skrzypce. Ale nebojte, nezoufejte po pár vytrpěných hodinách a bolestech hlavy, nebude tomu tak pořád. Chce to čas jako všechno. Správný postoj, držení nástroje, levá ruka, pravá ruka, poslouchání se... Až se tohle usadí, můžete se těšit z krásného tónu houslí, které daly samotné hudbě své jméno (housti = hrát na housle). V tomto ohledu si troufám označit smyčcové nástroje za nejprogresivnější v uměleckém zrání hudebníka, zprvu hrůza, pak jako by vás políbila múza.

Jak je to tedy s časovou náročností? Kolik hodin bude muset houslista cvičit? Ze začátku to bude hodně záležet na vás, rodičích, abyste s dítětem každý den pocvičili jeho skladbičku. Pravidelnost je důležitá, alespoň 20 minut každý den je lepší než hodina na poslední chvíli před výukou. Dítě si potřebuje pohyby zažít. Pokud by cvičilo jen občas, zapomenete je a učitel musí pokaždé s žákem dělat vše znovu od začátku. S věkem houslista cvičí víc a víc, protože hraje stále delší skladby, piluje více detailů. Když se houslista rozhodne pro profesionální dráhu a hra na housle se stane jeho životem, chce být nejlepší a stráví se svým nástrojem mnoho hodin denně. Ne, že

by musel, on chce, protože hudba je pro něj prací i relaxací. Ale není to jen o čase, jak se mnozí ptají (Kolik hodin denně cvičíš?). Záleží na způsobu tréninku a ten je hodně individuální. Některým stačí si skladbu párkrát přehrát (říká se, že mají talent), jiní, i kdyby cvičili celý den, pořád to bude málo, protože cvičí špatně a nedostanou se přes své zlozvyky. A od toho je tu učitel, aby naučil i efektivně cvičit. Často slyším: „Pane učiteli, jak to vidíte s tím naším klukem? Moc mu to nejde. On asi nemá talent.“ Talent je jako forsáž u letadla. Když ji zapnete, letíte rychleji, ale palivo vám brzo dojde. Ti, kteří postupují pomaleji, ale jsou pilní a cílevědomí, dosáhnou svého snu.

Kdy je vhodné začít?

Není brzo v pěti, není pozdě v padesáti. Chodí za mnou maminky žáků, že se chtějí taky učit hrát, nebo chlapi – rockeři, kterým se líbí zvuk „smyčců“ a rádi by si sami donahráli pár tónů do své rockové balady. Obecně čím dříve, tím lépe, než pak dobíhat rozjetý vlak. Pro pětileté děti mívá

Vanessa Mae

škola k zapůjčení malé housličky (tzv. osminky), pro starší žáky větší (čtvrtky, půlky, třčtvrky), dokud žák nedoroste do celých houslí. Tehdy už mu rodiče většinou pořídí vlastní nástroj.

Jaké jsou tedy finanční náklady? Když chcete dítě přihlásit na klavír, keyboard, bicí nebo kytaru, musíte mu nástroj koupit. Housle vám škola po dobu studia půjčí zdarma nebo za měsíční poplatek v řádech desetikorun, k nim i smyčec a pouzdro. Ani o pravidelné opravy a výměnu strun či žíní se nebudete muset starat, škola to zařídí.

Věděli jste, že housle mají duši (je schovaná uvnitř nástroje a viditelná skrz „f“ otvory) nebo že na nich a na smyčci můžeme najít šneka, kobylku nebo žabku? To se malým dětem líbí. Je tedy lepší nástroj než housle? :-)

Co je malé, to je milé, co je větší, to je lepší

Housle zná každý. Jejich krásný tvar připomínající tělo ženy, zvuk podobný ptačímu zpěvu. Ale co viola, violoncello a kontrabas? Smyčcové nástroje jsou jedna velká rodina. Každý plní svou úlohu a dohromady tvoří harmonický

Rodina smyčcových nástrojů

celek. Basa tvrdí muziku, viola hraje na city. O violoncelle se říká, že má tón nejpodobnější lidskému hlasu. Viola, violoncello a kontrabas stojí tak trochu ve stínu houslí, ale pro toho, kdo nechce jít s davem, jsou ideálním nástrojem. Violisti bývají často terčem posměchu, vznikají na ně vtipy (Kdy hraje violista falešně? Když tahá smyčcem. :-), ale jsou „nedostatkovým zbožím“, průměrný violista si najde snáze uplatnění než průměrný houslista. Violoncello si lidé pletou s basou, nebo v obalu dokonce s kytarou, což „cellisty“ vytáčí, ale zase se uklidní, protože jen oni si mohou pohodlně sedět na židli a na svou obranu použít dlouhý violoncellový bodec. Jedině na kontrabasisty si nikdo nedovoluje, protože mají velký nástroj a určitě mají i velkou sílu. Mnozí se domnívají, že aby dítě mohlo začít hrát na violu, violoncello nebo kontrabas, musí nejprve několik let hrát na housle. Podobně jako u houslí, vyrábí se i malé violy, violoncella a kontrabasy. U violy a kontrabasu přetrvala tradice, že žáci na ně přechází později, violoncellisté běžně začínají na ZUŠ v pěti letech.

Když už se rozhodnete nástroj koupit

U smyčcových nástrojů je situace opačná než u jiných, dechových

Smyčcové kvarteto MozART group

Všichni známe „stradivárky“, které byly v době svého vzniku (před více než 300 lety) běžnými houslemi, a dnes je jejich hodnota nemožná (pohybující se v desítkách milionů korun). Ty však zřejmě svému dítěti hned nepořídíte a sáhnete po setu (nástroji i se smyčcem v pouzdře) za pár tisíc korun. Zkušenější hráči už si vybírají zvlášť nástroj, smyčec i pouzdro. Profesionálové do své hry investují nemalé peníze a mnohdy se i rozhodují, zda si koupit auto nebo nástroj. Takový společník jim však už vydrží na celý život a hodnotu bude mít stejnou a možná i vyšší i pro jejich děti a vnoučata. A jak je to s pravidelnou údržbou, pokud ji budete mít ve vlastní režii? U žákovského nástroje si vystačíte s pár stokorunami za občasnou výměnu strun a žíní na smyčci, případně seřízení nástroje (interval výměny je dle opotřebení, obvykle 1–2 roky), profík uvažuje o podobných nákladech jako při péči o automobil. :-)

Fotbal, karate nebo „hudebka“?

„Pane dirigente, já nemůžu chodit do orchestru, mám v tu dobu fotbal“, omlouvá se žáček na začátku školního roku. Fotbal, karate, ty jsou in. Pohyb dítěte je důležitý, pokud nechodí s ostatními dětmi normálně „ven“. Rčení praví: „Sportem ku zdraví“, ale

Duo violoncellistů 2Cellos

znáte i to druhé? V hudebce se dítě nezraní, dostane se mu zábavného strávení volného času přínosného, jak pro rozvoj jeho individuality, tak role týmového hráče. Fotbal si na Vánoce pod stromečkem nezahrajete, bez hřiště jste „nahraní“. Jak dlouho trvá kariéra fotbalisty? Ač se může zdát, že zatracuji jedno pro druhé, chci Vám ukázat příležitosti, o kterých možná netušíte, a dát malé doporučení: Vyberte pro své dítě takovou činnost, která mu jde. Někdo je dobrý hokejista, někdo snowboardista, někdo houslista. Víte, jaká jsou nejsledovanější videa na YouTube? Klipy hudebních skupin s miliony shlédnutí. Dokážete si představit vysílání Vašeho oblíbeného rádia bez hudby? Vybavíte si více jmen baseballistů nebo zpěváků? Víte, že Albert Einstein hrál na housle? Co Brazilec, to fotbalista, co Čech, to muzikant. Máme to v genech, naše muzikanty zná celý svět. Hudba tu vždycky byla a bude. A už dávno neplatí, že smyčcové nástroje hrají jen klasiku. V poslední době zažívají velký boom. Jazz, pop, rock, metal, filmová hudba. Zaposlouchejte se a uslyšíte je i tam, kde byste je nečekali. Zvuk „smyčců“ je krásný. Je to sice dřina, ale vyplatí se. :-)

Tančující houslistka Lindsey Stirling

Hudební skupina Apocalyptica

Rozstřel

V minulém čísle vyšel článek o bicích, ve kterém jeho autor (výborný hráč a učitel se skvělými výsledky) povýšil svůj nástroj z opovrhovaného na nejnáročnější. Ačkoliv s některými argumenty souhlasím, u jiných si neodpustím oponovat.

Znám houslisty, kteří cvičí mnoho hodin denně, neznám však takového bicistu. Můžu akceptovat, že nacvičit vrcholnou skladbu pro bicí je stejně obtížné jako nacvičit vrcholnou skladbu na housle, ale tu oba zahrají párkrát za život. Jaký bude jejich denní chleba? Jak by dopadlo srovnání běžného orchestrálního partu houslí a bicích? A že bicista musí ovládat více nástrojů, zatímco houslista si vystačí s jedním? Není to tím, že dobrý houslista může na svém nástroji vykouzlit nepřeborné množství barev a zvukových odstínů, pracovat stónem, aby vyjádřil všemožné lidské pocity? A to trvá, než se to naučí. Bicista k tomu potřebuje nástrojů víc. Jsem v rozpolezení, že si dovolím nahodit udičku dalším autorům a kvůli nutnosti intonace a obtížného tvoření kvalitního tónu povýšit smyčcové nástroje na vůbec nejnáročnější. Kdo se jí chytí? :-)

Jazzový basista Jasper Somsen

Orchestr opery Jihočeského divadla

MgA. Ondřej Kratochvíl
učitel ZUŠ J. Kvapila, Brno

Hudebně taneční revue 2015

V minulém čísle našeho časopisu jsme Vás zvali s panem učitelem bicích nástrojů ze ZUŠ ve Fulneku Romanem Petříkem na Hudebně taneční revue 2015. Roman Petřík byl iniciátorem a hlavou celého projektu. Jeho pravou organizační rukou učitelka tance Vlasta Tarčová a kolega kytarista Libor Beseda.

Organizátoři na gauči

Akci ve Fulneku pořádala ZUŠ J. A. Komenského Studénka. Řeknu Vám, akce to byla veliká, plná nápadů a kreace, dvouhodinová show plná hudby a tance. S panem učitelem jsme spojili síly a nachystali článek. Ovšem už z toho chystání a domlouvání tryskala z pana Petříka taková energie, že mě velice brzy vtáhl do toho kolotoče zvaného Hudebně taneční revue 2015. Napíší Vám tedy malé zhodnocení a dojmy z mého pohledu – tedy hosta, který měl tu čest, stát se alespoň trošičku součástí toho všeho :-)

Tedy od začátku. Nejen že jsme nachystali článek s nadšením a milou spoluprací, ale hned jsem samozřejmě byla pozvána i na Facebooku, abych mohla prožívat přípravy s ostatními. Nebyly tam ale organizační informace. Pravidelně se zde objevovaly takzvané medailonky a v každém se představili jednotliví účinkující. Kapely, sólisti, soubory,

Dívčí kapela Young Ligthers

tanečnice. Vše bylo mile a zábavně napsáno s fotografiemi usměvavých dětí i organizátorů. Děti na sebe i něco málo prozradily a jemně nastínily, na co se můžeme těšit. Všude bylo vidět to nadšení a těšení se. Vlastně mě to krásně vtáhlo do příprav – nenápadně, ale jistě.

Skupina NO COMENT

Dokonce jsem měla tu čest přispět svojí trochou do mlýna a učesávala jsem s panem Petříkem program koncertu. Nějakou chvíli to zabralo, protože se ode mne očekávala precizně odvedená práce, ale strašně mě to bavilo. A protože byl koncert v pátek 27. 3. 2015 a já měla volné odpoledne, vzala jsem syna na výlet do nedalekého Fulneku. Přijeli jsme vlakem včas a prohlíželi si výtvarné práce, které nás vítaly hned při příchodu. Začali jsme nasávat atmosféru. Lidé se těšili, děti v zákulisí zkoušely na nástroje. Co nás překvapilo, byl sál. Menší, ale nádherný. Organizátoři kmitali a sál se rychle plnil do posledního místečka, až i spousta lidí musela zůstat stát. Sotva jsem se stačila s panem Petříkem přivítat a hned byl fuč. :-)

Tento milý pan učitel zářil jako sluníčko a všichni ostatní s ním. Než začal koncert, promítal se medailonek natočený z příprav. Nastal čas a všechny hosty přivítali organizátoři, jak jinak, než videoprojekcí natočeného medailonku na typické modré sedačce, kterou jsme už všichni dobře znali z fotek na Facebooku. Právě medailonky provázely celý pořad a vtipně představovaly jednotlivé účinkující. Děti hrály a tančily nádherně. Když přicházely na pódium, lidé kolem mě si šuškali, kdo že to je. Kolikrát jsem slyšela jejich jména dříve, než se stihly představit v medailonku. Děti nás bavily svým uměním, ale i profesionálním přístupem a sebraností. Necítila jsem z účinkujících žádnou nervozitu a stres, pouze radost a chuť si zahrát a to bylo podle pana učitele Romana

Ondřej Heryán

Petřika důležitým faktorem tohoto úspěšného koncertu. Bylo to strhující, kapely, sólisti, tanečnice, písničky známé i z vlastní tvorby dětí. Organizátoři měli dokonce lahůdku v podobě hosta, jehož jméno bylo překvapením, ale nakonec se musela Lenka Dusilová omluvit z důvodu nemoci. Koncert byl ovšem tak záživně a perfektně zorganizován, že jsem si ani nevšimla jakéhokoliv zklamání. A co na mě zapůsobilo nejvíc? Pohoda, přátelská atmosféra a nadšení. Ze všech jsem to cítila, z kmitajících organizátorů, z dětí i hostů. Bavila jsem se výborně, a když jsme si po koncertě se synkem v cukrárně povídali o tom, co na něj udělalo největší dojem, odpověděl jedním dechem – bubny. Všechny děti byly šikovné, ale na mého syna zapůsobilo nejvíc předposlední číslo. Bubeník Josef Štastný s charismatem a talentem tak strhujícím, že bral dech celému sálu. A to je právě ono, proč byly medailonky tak skvělý nápad. Děti se nám představily nejen, jak skvěle hrají, ale měly možnost se nám představit i jako lidé.

Všichni na rozlučce

Děkuji panu Romanu Petříkovi za pozvání a nádherný zážitek. Všem ostatním za jejich píli a profesionalitu. Jsem přesvědčena, že se tato koncertní akce stane tradiční událostí ZUŠ, která si získá velký ohlas a příznivce nejen ve Fulneku, ale i v širokém okolí. Bylo mi ctí, byli jste úžasní.

Šárka Procházková

Notační program Sibelius čili noty na počítači – úvod

Zdravím všechny hudebníky a hudební pedagogy obzvlášť! Už jste s počítačem přátelé, kamarádi? Jak píšete noty? Ještě ručně, tužka, guma nebo už elektronicky? No já už nějaký ten rok na počítači, ale když není po ruce, nebo mě políbí rychlá hudební múza, tak použiji tužku, i když dnes už je otázkou, co je rychleji k dispozici. Pokud ale chci myšlenku dále rozvést, rozepsat pro více nástrojů, tedy aranžovat, pak už bez počítače ani nota. Dospěl jsem dokonce tak daleko, že notaci na počítači učím a tím pádem čelím mnoha otázkám z této oblasti. Napadlo mě, že by to mohlo čtenáře časopisu proZUŠ zajímat, protože moji posluchači jsou většinou z řad učitelů základních uměleckých škol.

Jaroslav Musil

Proč notační program Sibelius

Mým favoritem je notační program Sibelius, protože je mocný, silný, univerzální, ale aby nevládl on mně, musím jej dobře znát a pak mi slouží. Abyste i vy jej měli jako svého věrného pomocníka, pomohu vám s jeho zvládnutím. Pokud program Sibelius ještě nemáte, je možné si jej vyzkoušet na zkušební třicetidenní verzi. Nejdříve si však pro úplné

of 6 | Bars: 84 | Bar 29, beat 1 to end of bar | Timecode: 42.0"-43.5" | Harmony: Dm | Edit Passage | Concert Pitch

Notace v programu Sibelius

začátečníky neodpustím stručný úvod do problematiky notace na počítači a pak už nechám všechno na vás, tedy na vašich dotazech, na které budu rád odpovídat. Můžeme to brát jako notační poradnu. Notační program Sibelius umožňuje komplexní práci s notami, od jejich zapsání až po tisk, převod na grafický formát, zvuk nebo video. Vytvoření partitury lze provést skenováním tištěné předlohy, myší počítače, klávesnicí počítače, vnořenou klaviaturou v klávesnici počítače, virtuální klaviaturou, virtuálním kytarovým hmatníkem a MIDI klaviaturou v krokovém režimu nebo v reálném čase podle metronomu. Jak je vidět, možností je spousta a každému může vyhovovat jiný způsob. Asi nejrychlejší, podle zkušených uživatelů, je použití klávesnice počítače. Kromě not lze vkládat všechny druhy textů, které se v notaci používají, tedy text pro výraz, techniku,

Partitura s transponujícími nástroji

zpěvní text, prstoklad, akordové značky a další. Také lze vkládat grafiku, tedy obrázky a různě je upravovat. Samozřejmostí je vytváření partů a možnost jejich úprav, detailní formátování s přímou vazbou na tisk, přehrávání partitury velice kvalitními virtuálními hudebními nástroji, aranžování a další užitečné funkce, které určitě každý z vás ocení.

První otázku vyberu sám z klobouku nejčastěji kladených otázek: **Lze určit počet taktů na řádek a počet osnov na stránku již vytvořené partitury?**

Označte požadovanou část nebo celou partituru (Ctrl+A). Jděte do nabídky: Home – Plug-ins a zvolte Make Layout Uniform. Zadejte počet taktů na řádku (bars per system), počet systémů osnov na stránce (systems per page) a počet systémů osnov na první stránce (systems on first page). Klikněte na OK.

Sibelius – práce s více okny

Otázky a náměty zasílejte do redakce proZUŠ na e-mailovou adresu redakce@prozus.cz. Těším se na vaše dotazy, které rád zodpovím v dalším čísle časopisu.

Ing. Jaroslav Musil
DISK Multimedia s.r.o.

Setkání ředitelů ZUŠ Královéhradeckého a Pardubického kraje

Vážené kolegyně, vážení kolegové, srdečně vás zveme na Setkání ředitelů ZUŠ Královéhradeckého a Pardubického kraje, které se uskuteční v **pondělí 27. dubna od 9.00** v Základní umělecké škole Hradec Králové, Habrmanova 130. Součástí setkání bude seminář „**Byrokracie v ZUŠ? Jde to i jinak!**“, v programu vystoupí zástupce České školní inspekce, projektu proZUŠ a další lektori.

Z témat setkání:

- Jak se připravit na inspekční kontrolu?
- Jak řídit školu efektivně?
- Jak vést docházku zaměstnanců?
- Jak můžete čerpat informace, získat materiály pro výuku a podělit se o zkušenosti s ostatními školami? (Projekt na podporu ZUŠ)
- Jaké odborné semináře chcete uspořádat v rámci vašeho kraje? (Projekt na podporu ZUŠ)

Předpokládaný konec setkání je cca ve 12.00. Účast je bezplatná, vítáno je celé vedení vaší školy. Svou účast na setkání prosím oznamte e-mailem na adresu seminare@prozus.cz.

30. března proběhlo Setkání ředitelů ZUŠ Olomouckého kraje, kde se účastníci pod vedením MgA. Libora Buchty, Mgr. Pavla Doubravy a Mgr. Pavly Kovalové dozvěděli o legislativních novinkách a kritériích hodnocení ČŠI. Na obdobné informace se můžete těšit i v Hradci.

Mgr. Petr Fiala
ředitel ZUŠ Hradec Králové, Habrmanova 130

Projekt na podporu základních uměleckých škol proZUŠ

Líbí se vám časopis proZUŠ? Oceňujete, že je vydáván zdarma a mohou do něj přispívat všechny školy bez cenzury? Mohl vzniknout jen díky vám a hlavně díky dotaci z Evropské unie, kterou jsme získali na období jednoho roku. Časopis, který každý měsíc vydáváme od září 2014, odebírají všechny školy v České republice, ale je pouze jednou z věcí, na kterých pracujeme.

Dalším stupněm je vytvoření webu proZUŠ – internetového portálu pro všechny, kteří mají co do činění se základními uměleckými školami. Uvedme základní funkce portálu:

- propagace akcí škol a pro školy – koncerty, výstavy, soutěže
- kompletní nabídka seminářů, školení a kurzů v rámci i mimo rámec dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- výukové materiály – výměna, nabídka, poptávka, prezentace nových notovin a metodických příruček
- prezentace škol – články o školách a úspěších žáků
- prezentace projektů – možnosti zapojení se a financování
- rozhovory s řediteli a významnými osobnostmi
- rady a řešení konkrétních problémů s provozem školy
- souhrn veškeré školní legislativy

- celorepubliková nabídka volných pracovních míst
- kontakty na všechny základní umělecké školy, střední a vysoké umělecké školy, úřady a instituce na jednom místě
- informace pro rodiče – průvodce výběrem vhodného studijního zaměření pro děti
- organizace hromadných nákupů pro školy se slevovými programy
- online diskuze s odborníky v umělecké oblasti
- přihlášky do soutěží

Chceme pokračovat v započaté práci, proto hledáme způsob financování projektu (jedná se především o honoráře pro 2 současné redaktorky na poloviční úvazky a nákup nového počítačového vybavení). Víte o nějakém grantu, dotaci či sponzorovi? Máte nápad, jak finančně podpořit tento projekt? Kontaktujte nás, rádi Vaše nápady vyslechneme a budeme velmi rádi, když se podaří zajistit vydávání dalších čísel tohoto časopisu. Líbí se vám časopis proZUŠ a připravovaný internetový portál proZUŠ? Podpořte nás nebo skončí jako mnohé předchozí pro nedostatek financí?

Redakce proZUŠ

Nové evropské talenty Váš Příhody

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s.,
České Budějovice

Institut Váš Příhody, Vodňany

Hudební agentura CEK – ART Praha

Vás srdečně zvou na

4. ročník
Mezinárodní houslové soutěže
k poctě Mistra Váš Příhody
„Nové evropské talenty“ 2015

a

5. ročník
Mezinárodní přehlídky talentů v oboru housle
k poctě Mistra Váš Příhody
„Nové evropské talenty“ 2015

22. 5. 2015 – 25. 5. 2015
Koncertní síň Otakara Jeremiáše
Kněžská 6, 370 01 České Budějovice

Rozdělení věkových kategorií – soutěžní přehlídka

- kategorie – 2008 a mladší
- kategorie – 2007, 2006
- kategorie – 2005, 2004
- kategorie – 2003, 2002
- kategorie – 2001, 2000
- kategorie – 1999–1997

Rozdělení věkových kategorií – soutěž

- kategorie – 1997 a mladší
- kategorie – 1996–1990

Porota

prof. Albert Fischer (Rakousko)

MgA. Jan Drha (Česká republika)

Mag. art. Nikolas Alessandro Dante (Česká republika)

prof. Matheos Kariolou (Kypr, Rakousko)

prof. Arkadij Winokurow (Rakousko)

Kontakt

www.netvp.eu

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s.

Zavadilka 2143, 750 05 České Budějovice

szus.zavadilka@seznam.cz

+420 776 722 033

Váša Příhoda

Kalendárium**8. 4. 1815 (200 let)**

Zemřel **Jakub Jan Ryba** – český hudební skladatel přelomu klasicismu a romantismu. Po studiu na pražském piaristickém gymnáziu se věnoval filosofii. Získal značný rozhled a vzdělání (kromě češtiny a samozřejmě němčiny četl francouzsky, italsky, latinsky i řecky). Poté se stal venkovským učitelem. Sbíral lidové písně a sepsal je do sborníků českých písní. Jeho nejslavnější, dodnes nejhranější a nejpopulárnější skladbou pro vánoční období je Česká mše vánoční z roku 1796. Později však žil a skládal v bídě. Tíživou situací rodiny nezvládl a také protože trpěl bolestivou nemocí, spáchal ve svých 50 letech sebevraždu.

8. 4. 1973 (42 let)

Zemřel **Pablo Picasso** – jeden z nejvýznamnějších malířů 20. století, ale i významný sochař a grafický designér, původem ze Španělska. Je považován za spoluzakladatele kubismu. Odhaduje se, že vytvořil asi 13 500 obrazů a skic, 100 000 rytin a tisků, 34 000 ilustrací a 300 soch a keramických děl. Picassovo dílo se řadí do několika období. Některé názvy období Picassovy tvorby jsou předmětem sporů, ale asi nejuznávanější jsou: Modré období (temné obrazy v modrých a modrozelených barvách a obrazy na téma umělci, akrobati a harlekýni, kteří se stali Picassovým osobním symbolem), Růžové období (obrazy s veselejším nádechem s oranžovými a růžovými barvami), Africké období (inspirováno dovezenými předměty z Afriky), Analytický kubismus (obrazy temné, vyvedené v hnědých barvách) a Syntetický kubismus (umělec na obraz lepí i kusy papíru – často tapety nebo noviny). Mezi jeho nejslavnější obrazy patří například Guernica, La Vie, Avignonské slečny, První přijímání nebo rytina Skromný pokrm.

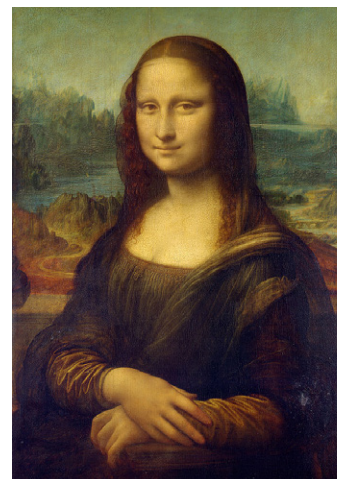
9. 4. 1891 (124 let)

Narodil se **Vlasta Burian** – známý jako Král komiků. Byl to český divadelní i filmový herec, mim a imitátor, zpěvák, režisér, divadelní ředitel, sportovec a podnikatel. Tento skvělý člověk se díky své nespoutané živelnosti a potřebě být všude první vypracoval mezi skutečné hvězdy českého filmu a divadla. Za první republiky byl jedním z nejpoblárnějších herců. Po válce byl však neprávem nařčen z kolaborace, vězněn a ponižován. I když se mu podařilo po pěti letech, co nesměl hrát, vrátit k herectví, jeho zdraví bylo pobytem z vězení již silně podlomeno. Stal se skromnějším a viditelně zestárlým člověkem. Jeho humor i komika byly ještě stále na dobré úrovni, ale už ztratily podstatnou část oné výbušnosti a osobitosti. Vlasta Burian byl umělec světového formátu a národ jej miloval. Mezi jeho nejznámější filmy patří C. a k. polní maršálek, To neznáte Hadimršku, Anton Špelec, ostrostřelec, Revizor nebo Ducháček to zařídí.

12. 4. 1944 (71 let)

Narodil se **Karel Kryl** – československý písničkář a básník. V letech 1963–1989 byl hlavním představitelem československého protikomunistického protest-songu. Po roce 1989 dále v rozhovorech pro média a ve své tvorbě komentoval dění ve společnosti. Psal si vlastní hudbu a texty. V jeho repertoáru byly jak satirické nebo vážné písně popisující stav ve společnosti, tak i poetické a melancholické balady. Někdy se mu přezdívá „básník s kytarou“

a jeho písně si lidé zpívají u táborových ohňů dodnes. Mezi nejznámější patří Bratříčku, zavírej vrátka, Salome nebo Veličenstvo kat. Za svou práci získal spoustu ocenění. Například roku 1989 v Los Angeles Cenu Jana Zahradníčka za českou poezii. Další ceny získal za písničky i alba. Řadu ocenění obdržel in memoriam.

15. 4. 1452 (563 let)

Narodil se **Leonardo da Vinci** – všestranná renesanční osobnost, italský malíř, sochař, architekt, umělec, inženýr a vědec, vynálezce, hudebník a básník v jedné osobě. Zajímavostí je, že psal levou rukou zrcadlově obráceně zprava doleva, což je neobvyklé nejen z pohledu jeho doby. Jeho život se dělí na 3 období. Florenské období, kde se věnoval malířství a již v 15 letech použil při malbě anděla na obraze Křest Krista jinou techniku malování, než jaká byla běžná. Poté přišlo Milánské období, kde se Leonardo začíná věnovat aerodynamice,

fyzice, anatomii, meteorologii a astronomii. Umění a věda se tak spojily. V tomto období vytvořil známý obraz Poslední večeře, kde zvolil novou techniku s temperou a olejem, která nebyla nejšťastnější, protože obraz velmi rychle zchátral. Nakonec nastalo cestovatelské období, ve kterém mimo jiné i namaloval jeden ze svých nejznámějších obrazů Mona Lisa.

23. 4. 1616 (399 let)

Zemřel **William Shakespeare** – významný anglický básník a dramatik, klíčová postava evropského dramatu. Obvykle je považován za anglického národního básníka neboli barda. Dochovalo se jemu připisovaných 37 divadelních her, 154 sonetů, dvě dlouhé epické básně a několik dalších děl. Jeho hry byly přeloženy do všech významnějších jazyků. Mezi jeho nejznámější díla patří například tragédie Hamlet, Othello, Macbeth, Král Lear nebo Romeo a Julie, či komedie Sen noci svatojánské, Zkrocení zlé ženy nebo Mnoho povyku pro nic.

Šárka Procházková

Luštění

Doplňovačka

V tajence je ukryt název opery Antonína Dvořáka

Strunný drnkací nástroj			T			
Dechový žesťový nástroj				R		
Seskupení více hudebníků						
Celá, půlová, čtvrtě ...						
Smyčcový nástroj						
Český tanec			O			
Český skladatel Bedřich						

Sudoku

			7			3	2	
	9		2		4			5
	2	8	5	9			7	
9						7	8	
				1				
	8	1						4
	5			8	6	2	9	
8			1		9		6	
	6	9			5			

Řešení z čísla 7

Sudoku

5	4	9	2	3	7	1	8	6
7	1	2	8	5	6	4	3	9
8	3	6	4	1	9	5	2	7
6	9	7	5	4	2	8	1	3
4	2	8	3	9	1	6	7	5
3	5	1	6	7	8	9	4	2
9	6	4	1	2	3	7	5	8
2	7	5	9	8	4	3	6	1
1	8	3	7	6	5	2	9	4

Minikvíz: 1b, 2a, 3b, 4b, 5a, 6a, 7c, 8b, 9c, 10c, 11c

Minikvíz pro děti

- Kdo namaloval oponu v Národním divadle?
  - Dieter Borst
  - Vojtěch Hynais
  - Adolf Born
- Kankán je:
  - francouzský výstřední tanec
  - italský společenský tanec
  - dánský lidový tanec
- Taneční boty se nazývají:
  - sušenky
  - piškoty
  - oplatky
- Provazíště je v divadle:
  - tělocvična pro baletky
  - prostor pod jevištěm
  - prostor nad jevištěm
- Divadlo Na zábradlí vzniklo v roce:
  - 1908
  - 1958
  - 2008
- Johann Christian Bach byl:
  - německý skladatel a varhaník
  - anglický skladatel a dirigent
  - irský skladatel a trumpetista
- Co je základní grafický symbol pro označení tónu?
  - pomlka
  - nota
  - houslový klíč
- Mikrofon byl vynalezen:
  - v roce 1507
  - v roce 1877
  - v roce 2007
- Mezi díla Alfonse Muchy nepatří:
  - Slunečnice
  - Osud
  - Zvěrokruh
- Rozháněč je štětec, který:
  - má štětiny tvarované doširoka
  - má štětiny tvarované do špičky
  - nemá skoro žádné štětiny
- Jak se jmenuje látková loutka, která se navléká na ruku a vodí zespu?
  - marioneta
  - maňásek
  - manekýn

Své odpovědi nám zasílejte do 30. 4. 2015 na e-mail redakce@prozus.cz nebo SMS na telefonní číslo **605 439 432** (uvedte své jméno, adresu a věk). Každý desátý autor správných odpovědí obdrží věcnou cenu.

Šárka Procházková

V příštím čísle najdete

1. Rozhovor s Mgr. Alenou Valuchovou, ředitelkou SZUŠ Ars Akademie Velké Uherce
2. Notiční program Sibelius čili noty na počítači – otázky a odpovědi
3. Co je nového ve školské legislativě?

Chcete zviditelnit Vaši školu?

Pořádáte významný koncert, výstavu nebo představení?

Napište nám, Váš příspěvek rádi uveřejníme v některém z dalších čísel časopisu proZUŠ.

Redakce proZUŠ

Šárka Procházková

telefon: 605 439 432

e-mail: sarka.prochazkova@prozus.cz

Tereza Tobolíková, DiS.

telefon: 777 615 315

e-mail: tereza.tobolikova@prozus.cz

Tiráž: Vydává proZUŠ, redakce@prozus.cz

Redakce: Šárka Procházková, Tereza Tobolíková, DiS.

Vychází: duben 2015

Uzávěrka příštího čísla: 30. 4. 2015

Časopis proZUŠ je zdarma rozesílán všem základním uměleckým školám v České republice. Je určen k volnému šíření a tisku. Také vy ho můžete každý měsíc zdarma dostávat do své e-mailové schránky, napište na adresu redakce@prozus.cz